

[Undervisnings- og forskningsministeren]

dition. Det er jo det, det drejer sig om. Det er det, der er kernen, og det er det, der er fru Jytte Andersens indvending mod regeringens forslag. Det skal foregå i form af betalt fritid, fordi den fritid, man har i forvejen, åbenbart er så beskeden, at man er betænkelig ved, at man mod betaling kan købe noget efteruddannelse – undskyld, det sidste var ikke polemisk ment. Jeg skal nok standse med det samme.

(Kort bemærkning).

Jytte Andersen (S):

Det ligner jo heller ikke ministeren at være polemisk, slet ikke, men det var ikke særlig præcist svaret fra ministerens side, synes jeg. Vi har haft denne sag fremme fra socialdemokratisk side i Finansudvalget. Det har ikke været tilfældigt, for vi ville gerne vide, hvad de 47 mio. kr., der blev bevilget i første omgang, er givet ud til, hvad de 138 mio. kr. fra 1987 er givet ud til, og hvad ministeren forestiller sig de 140 mio. kr., som står på den nuværende finanslov, delt ud til.

Vi har ikke i Finansudvalget kunnet få nogen besked om, hvad det er for kurser, hvor mange deltagere der har været på dem og hvor mange virksomheder.

Jeg står med et brev, som formanden for Efteruddannelsesudvalget har sendt ud til dem, der har modtaget penge. Det virker ærlig talt ejendommeligt, at formanden for Efteruddannelsesrådet skal sende et brev ud og anmode om at få solstråle- og succes historier som tilbagemeldinger og bede om beskrivelser af, hvad det er for folk, der har været på kurser, og hvad indholdet af kurserne har været. Det virker højst besynderligt, og det virker mistænkeligt, at man fra ministerens side på et helt konkret spørgsmål fra Finansudvalget – det er spørgsmål nr. 18, bilag 20.03 – kan sige, at undervisningsministeren ikke ligger inde med statistiske oplysninger, der viser, hvordan fordelingen af midlerne har været på store og små virksomheder, ej heller oplysninger om omfanget af voksenuddannelsesstøtte til hjemmearbejdende.

I den betænkning, Uddannelsesudvalget afgav, da denne lov blev vedtaget, blev det klart understreget fra flertallets side, at også hjemmearbejdende kvinder skulle være tilgodeset. Derfor virker det højst besynderligt, at man 2½ år efter lovens vedtagelse ikke kan sige noget om, hvad næsten 200 mio. kr. er brugt til, men det kommer vi tilbage til.

Undervisnings- og forskningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg vil gerne takke mine embedsmænd for, at de har lavet et så ubureaukratisk system, at man ikke har skullet udfylde lange spørgeskemaer om, hvor stor virksomheden var, og hvorvidt nu nogle var hjemmearbejdende eller ikke var hjemmearbejdende. Hvis man beder om det fra Folketinget, skal vi selvfølgelig til at tælle, og så spørger vi om det fra nu af, men jeg vil gerne takke mine embedsmænd for, at deres udgangspunkt er den ubureaukratiske model, hvor man ikke skal udfylde alle mulige spørgeskemaer og svare på alt muligt.

Hvad sagen angår, synes jeg, det er prisværdigt, at formanden for Efteruddannelsesudvalget, Morten Knudsen, skriver rundt og siger, at vi vil gerne høre, hvordan det er gået, for vi skal vurdere tingene hele tiden. Han er jo en yderst kreativ person og meget åben over for, om nu pengene går til et godt formål.

Hvis fru Jytte Andersen vil se kritisk på sagen, vil jeg minde hende om, at vi har tidligere postet ufattelige summer i noget, der hed projektgrupper. Det var såmænd min forgænger, fru Ritt Bjerregaard, som opfandt den ordning, og den var i hvert fald løsere end den, vi har her. Den havde effekt i en tid, hvor man skulle åbne nogle døre i erhvervslivet for arbejdsløse akademikere, og derfor vil jeg blankt erkende, at det var nok meget godt, at vi havde den ordning i en periode, og den var heller ikke meget bureaukratisk.

Nu er den altså afskaffet, for jeg synes, tiden er løbet fra den. Så har vi til gengæld startet dette her under overskriften: Erhvervsrettet efteruddannelse, hvor man kan sige, at initiativet i højere grad kommer fra virksomhederne – det var i hvert fald meningen, at det skulle komme fra virksomhederne – men jeg indrømmer, at et af problemerne har været, at initiativet i praksis er kommet fra institutionerne, og det er en af de mindre skuffelser, der har været i forbindelse med denne lov.

Vi havde håbet, at den kunne bidrage til skabelsen af en uddannelseskultur i danske virksomheder, og vi må blankt erkende, at effekten ikke har været stor nok, og derfor lover jeg fru Jytte Andersen, at jeg ser meget kritisk på den bevilling. Jeg har år efter år sagt, at hvis der er nogen som helst tvivl om effekten af et projekt, skal der siges nej, så må pengene ikke udbeta-